આના લેખક છે જવાહથ બક□ષી
થવિવાથ, 11 □પ□થેલ 2010 16:48

{loadposition mushayro}

ટોળાની શૂન□ચત છું જવા દો કશું નથી
મથ જીવનનો મ્થ□મ છું, હું છું ને હું નથી

હું તે નગથ્નો ઢોલ છું દાંડી પીટો મ્ને
ખાલીપણું બીજા તે કોઈ કામ્નું નથી

શૂળી ઉપથ જીવું છું ને લંબતે હાથછું
મથમં ને ઈશુમં બીજું કૈં નવું નથી

નામ્થ□દ શહેનશાહનું ફ્થ્મન થ્ઈ જઈશ
હું ઢોલ છું, પીટો, મ્ને કૈં પણ થ્તું નથી

સાંત□વનનાં પોલાં થીગડાંમં સૂઈ ગઈ છે થત
બીડીના ઠુંઠચિામં કોઈ બેલતું નથી

....
તમ્ને નહિાળવાનો □ક વચિાથ થ્ઈ જાશે
ને તથ થૂપનો પળમં ચતિથ થ્ઈ જાશે

જથમં પહોંચી જશે મથ આગમ્નની હવા
ને દ□વાથ દ□વાથ ઉપથ આવકાથ થ્ઈ જાશે

નગથ્મં ઊતથ્ી પડ્યાં છે અવાજનાંટોળાં...
હું પાસે જઈશ તે □ સૂનકાથ થ્ઈ જાશે

સમ્યની સાથેહવે કોણ બંધછોડ કથ્ે?
પસાથ થવું હશે તે પસાથ થ્ઈ જાશે

વથ્િહની થતમ્ી હસ□તે છે મથ મૈન સુધી
સૂથ્જની વાતકથીશ... ને સવાથ થ્ઈ જાશે

....

નહીં દેખાઉ હું તે ભેજ જેવા છું હવામં
હું સંતથ્યો છું તથી આંખના જોવાપણામં

નહીં દેખાઉ હું તે ભેજ જેવો છું હવામં

આના લેખક છે જવાહર બક□ષી
રવિવાર, 11 □પ□રિલ 2010 16:48

મને તું આમ જોયા કર નહીં આ ઝાંઝવામાં

નહીં દેખાઉં હું તે ભેજ જેવો છું હવામાં
નથી કૈં અર□થદીવો બળવા કે ઠારવામાં

નહીં દેખાઉં હું તે ભેજ જેવો છું હવામાં
તમે સ□પર□શી જઈશ તર ભીના હોવાપણામાં

નહીં દેખાઉં હું તે ભેજ જેવો છું હવામાં
લે! તરી આંખમાં ઝાકળ બન્યું, જો!આયનામાં

....
 ક્યાંયનો નહિ તે છતાં સર□વત□ર છું
કોઈ સરનામા વિનાનો પત□ર છું

વિશ□વભર વિખરાયેલું નક□ષત□ર છું
માત□ર તરી આંખમાં □ક્ત□ર છું

હું અનાદિ ઝંખના નિર□વસ□ત□ર છું
સત□ય છું પણ સાવ અંગતપત□ર છું

જિંદગી જેવો નનામો પત□ર છું
કૈંક અજવા□ને મઢેછત□ર છું

આંખમાં મૃગજળ ભરીને શોધ નહિ
જ્યાં જઈશ, ત□યાં લાગશે અન□યત□ર છું

....

જ્યારે હું તર ખ□યાલમાં આવી ગયો હઈશ
દુનિયાથી દૂર, આપમાં આવી ગયો હઈશ

આપું નહીં હું આમ કદી કોઈને વચન
નક્કી હું તરી વાતમાં આવી ગયો હઈશ

સારે જ તરી સૂક□ષ□મ નજર હોવી જોઈ□
અમથે શું તરી આંખમાં આવી ગયો હઈશ!

લાગે છે દૂરત સમી આત□મીયત હવે
લાગે છે પાછો ભાનમાં આવી ગયો હઈશ

મારા વિષે તમે ઘણા પ□રશ□નો કર્યા હશે
□ મનીને જવાબમાં આવી ગયો હઈશ

....
આંખોનો ભેદ આખરે ખુલ□લો થઈ ગયો

આના લેખક છે જવાહર બક□ષી
રવિવાર, 11 □પ□ રીલ 2010 16:48

બેલ□ચા વિના જ હું બેધપડઘો થઇ ગયો

આ □ જ અંધકાર છે કે જેનો ડર હતે!
આંખોને ખોલતં જ □ તડકો થઇ ગયો

જળને તે મત□ ર જાણ છે તૃપ□ ત થયા વષિે
મૃગજળ ને પુછ , કેમ હું તરસ□ચો થઇ ગયો

તથી કૃપાથી તે થયો કેવળ બરફનો પ□ હાડ
મથી તરસના તપથી દરિયો થઇ ગયો

મસ□ તે વધી ગઇ તે વરિકતિ થઇ ગઇ
ઘેથે થયો ગુલાલ તે ભગવો થઇ ગયો

........................{jcomments on}